

‘Dit is het leukste wat er is’

Afgelopen twee jaar sprak BloembollenVisie met jonge agrariërs over de keuzes die zij maken en hun motivatie voor het ondernemerschap. Sander Wuestenenk (28) uit Bant is de laatste bloembollenkweker in deze serie. Zijn drijfveer is duidelijk: ‘Bollen telen is het leukste wat er is’. Dit jaar stapt Sander officieel bij zijn ouders in het bedrijf. Een stap waar hij bewust een aantal jaren mee gewacht heeft.

Tekst: Jeannet Pennings
Foto: René Faas

Leliekweker, tulpenkweker en een klein beetje akkerbouwer, dat is wat Sander is. Al op jonge leeftijd zag hij een glansrijke toekomst voor hem weggelegd in het bollenvak. “Ik ben graag buiten bezig”, vertelt de jonge ondernemer. “Studeren was dan ook een probleem. Zodra ik buiten een trekker hoorde rijden, duurde het geen vijf minuten voordat ik erbij was.” Toch maakte Sander zijn vier jaar op de Middelbare Landbouwschool in Emmeloord af. Daarnaast volgde hij een eenjarige opleiding bollenteelt aan het Clusius College in Hoorn. “Opleiding is erg belangrijk, tegenwoordig zeker, want je moet als ondernemer overal vanaf weten. Wanneer je een boekhoudrapport onder je neus krijgt, is het wel zo handig als je begrijpt wat er staat en niet alleen de cijfers onder de streep. Soms heb ik spijt dat ik geen Hbo-studie gedaan heb. Daarom heb ik na mijn schooltijd cursussen gevolgd om mijzelf nog wat breder te ontwikkelen.”

CONTRACTWERK

Zijn keuze voor het bloembollenvak kwam niet uit de lucht vallen. Sander vormt de tweede generatie binnen het bedrijf Wuestenenk Bloembollen en was van jongs af aan geïnteresseerd. “Mijn vader, Wim, heeft het bedrijf opgericht. Voor die tijd runde hij met zijn vader een vee- en akkerbouwbedrijf. Na bedrijfsopvolging op het ouderlijk bedrijf van mijn moeder, Roelfien, in Creil werd het bollenbedrijf ingericht.” Tegenwoordig teelt de familie Wuestenenk, behalve uien en bieten, zo’n 19 hectare tulpen, waarvan een groot deel in netten. “6 hectare is contractwerk. We werken sinds een aantal jaren samen met een collega-kweker”, legt Sander uit. “Voor zijn tulpen verzorgen wij het spuitwerk, het kunstmest strooien, het spoelen en een deel van de rooiwerkzaamheden. Andersom zorgt hij voor de verwerking

van onze tulpen. Samen vormen we een mooie aanvulling op elkaar.”

Het grootste deel van de bollenkraam van Wuestenenk bestaat uit lelies. Zelf telen ze 18 ha, hoofdzakelijk LA’s, en voor een collega-kweker uit Creil wordt nog eens 18 ha lelies onder contract geteeld. “Dit houdt in dat wij de teelt verzorgen en de collega draagt zorg voor de verwerking. Samen verkopen we de lelies onder de naam M.W.G. Lelie BV. Het grootste deel van het assortiment wordt via de bemiddeling verhandeld. Ook participeren wij in de onlangs opgerichte coöperatieve kwekersvereniging “BLOEMS” U.A. Deze coöperatie is opgericht door zes leliekwekers uit de NOP met als doel gezamenlijke afzet van lelies te realiseren.” Tot slot teelt Wuestenenk nog 20 ha lelies onder contract voor drie Noord-Hollandse kwekers en doet het bedrijf loonwerk voor nog eens 7 ha lelies. Sander: “We hebben in het verleden ook in Frankrijk gezeten. We teelden er Oriëntallilies. De afstand bleek echter een probleem; je moet er bovenop kunnen zitten. We zijn er uitgestapt om de focus op ons bedrijf hier te leggen. Nu hebben we alle teelt op ons heen, waardoor we snel kunnen reageren. Ik denk dat we hier in de Noordoostpolder een goede toekomst hebben. Er is voldoende ruimte en goede grond om kwaliteitsproducten te telen.”

COLLEGA’S

De tulpen worden in de omgeving van Creil geteeld. Sinds een aantal jaren hoort ook de locatie in Bant erbij, waar de lelieteelt hoofdzakelijk plaatsvindt. Sander houdt zich voornamelijk bezig met de verzorging van de teelt. Vijf jaar geleden is hij naar het bedrijf in Bant verhuisd. “Ik werkte toen twee jaar volledig thuis. Na mijn school heb ik eerst twee jaar op een loonbedrijf in Ens gewerkt. Je hoort vaak van jongeren die direct thuis aan de gang gaan, maar het leek mij goed om eerst ergens anders te kijken. Door het loonwerk ben ik bij heel veel boeren over de vloer geweest. De meeste van

Sander Wuestenenk: ‘Ik denk dat we in de Noordoostpolder’

hen waren niet gespecialiseerd in bollen, maar toch doe je veel algemene kennis op. Het blijft overigens altijd belangrijk om goed op te letten wat collega’s doen. Soms denk je dat wat jij doet het beste is, maar dat is niet altijd het geval; je leert altijd van elkaar.”

Sander komt uit een gezin met vier kinderen en is momenteel de enige die in het bedrijf zit. Margo (27) studeert rechten en Steven (19)

older een goede toekomst hebben'

zit op het CIOS. "Mijn jongste broertje, Bernd (15) zit in het laatste jaar van het voortgezet onderwijs. Hij heeft wel serieuze interesse in het bloembollenvak en helpt regelmatig mee. Hij heeft nog een paar jaar te gaan, maar we houden de mogelijkheid open dat hij ook in het bedrijf komt. Het is echter nog te vroeg om daar serieuze plannen voor te maken. Zelf hoop ik voor 1 oktober officieel toe te treden tot het bedrijf van mijn ouders. Misschien is dat op

latere leeftijd dan veel andere jongeren, maar dat is een bewuste keuze geweest. Het ondernemerschap houdt tegenwoordig behoorlijk wat in, dus wilde ik eerst een paar jaar meedraaien. In de praktijk zal er straks weinig veranderen. We hebben de taken onderling verdeeld: ik houd mij voornamelijk bezig met de teeltverzorging en mijn vader draagt zorg voor de algemene organisatie van het bedrijf. Tevens doet hij de handel, maar dat verwacht

ik komende jaren langzaam over te nemen. Dat lijkt me leuk en ik denk dat ik er het geschikte type voor ben."

TWIJFELS

Sander en zijn ouders werken met twee vaste medewerkers en maken in het hoogseizoen gebruik van extra mankracht. Moeder Roelfien zorgt voor het personeelsbeleid, de boekhouding en administratie. Sander weet er ook het een en ander van en dat moet ook, vindt hij. "Het hoort bij het ondernemerschap; als mijn ouders stoppen zal ik het ook moeten doen. Die definitieve overname is nog niet aan de orde. Mijn vader en moeder zijn respectievelijk 54 en 52 jaar oud en hebben nog veel plezier in het werk. Samen met mij willen ze graag nog jaren vooruit."

.....

'De kunst van het ondernemen is het maken van de juiste keuzes'

.....

Sander benadrukt dat zijn ouders bedrijfsovername nooit hebben aangemoedigd. "Die keuze heb ik zelf gemaakt. Natuurlijk heb ik wel eens getwijfeld. Dat doen we allemaal, zeker als het tegen zit. Twee jaar geleden was het malaise in het lelievak en dan vraag je jezelf soms af waar je aan begint. Maar uiteindelijk kom je er altijd sterker uit. Na regen komt zonneschijn. Jaren met slechte prijzen worden opgevolgd door goede jaren. Je moet er gewoon keihard voor gaan en vooral mee blijven doen, want stilstand is achteruitgang. Ik ben niet het type dat binnen gaat zitten jammeren, daar kom je niet verder mee. Wat mij bewoog om door te gaan? Dat is simpel: dit is het leukste wat er is!"

Hoewel ieder zijn eigen taken heeft, worden beslissingen bij de familie Wuestenenk altijd samen genomen. "Het is belangrijk dat je alles meemaakt", zegt Sander. "Mijn vader heeft er dan ook geen moeite mee dingen uit handen te geven. Hij weet dat ik een precies mannetje ben en dat schept vertrouwen." De komende jaren verwacht de jonge bollenkweker op dezelfde voet verder te gaan met misschien een lichte groei in de eigen teelt. "Maar schaalvergroting is geen voorwaarde. Natuurlijk heb je een bepaalde grootte nodig om rendabel te werken, maar het is vooral belangrijk dat je als ondernemer de juiste keuzes maakt. Verder moet je er voor de volle 100 procent voor gaan. In mijn geval betekent dit dat ik momenteel weinig vrije tijd heb. Ik maak lange dagen en stop niet voordat iets klaar is. Of ik dat erg vind? Nee, ik ben gedreven."